

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(دہلیسیان)

معراج شریف

مُصَنَّفٌ

منشی محمد اسماعیل ولد میاں رحمت علی مسک دہلی دارحلوہ دہلی کان کنہ واقعہ بخیر
 تحصیل پھیر ضلع میر پور (علاقہ آزاد کشمیر)
 بر فروماں

مؤلفہ ۱۲۷۰

سیادہ نشین خلیفہ چراغ علی صاحب مجددی نقشبندی گیاروی موثری

ہدیہ

۵۰ پیسے صرف

(درسی پوئلک پریمی برات)

تقریظ

مرزا سید احمد بیگ فاضل اردو و فاضل پنجابی ساکن کنڈ واقتہ پنجہری
(اشعار درما فلامتھی)

تا شود آں نامہ نامی گرامی در جہاں ہر چہ خواہد او کند در عرصہ کون و مکان ز انکہ بے او عرش را بہرگز نبود ایں مکان خطبہ لولاک او بر منبر مہفت آسمان اسکہ گذشت از مکان لامکان در یک زمان	حمد حق گوہر آغاز کتاب اسے نکتہ وال مالک الملک آل خلد و ندیکہ دست قدرش باز می گویم درود بر رسول پاک او شاہ ایوان رسالت انکہ خواندند از ازل من ندانم خود چہ بود آں براق برق رو
---	---

چوں بتوفیق خدا این قصہ معراج گفت
بہر قصہ اسے دیگر باید گفت در جہاں

بر تمامی مرواں از ناقصاں و کمالاں وقف کردی میوہ ایں باغ بہر مومناں مومناں را گو مبارک ایں عطاے بیکراں	رحمت حق بر رحمت ما سر محمد و اسماعیل شکر حق گویم کہ شد باغ مرادش میوہ دارا ذلی کفر و عورت اسلام کردی چوں تمام
--	--

صد صلوات و صد تحیت بعد می گوید سید سعید
بدینہ ختمش نمودم بر شہ پیغیاں

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمد باری تعالیٰ

حمد شناعیے حدود وافر آکھ سنا دیانی
واحد احد اکر اللہ اول آخبر جانی

کن اشارے پاموں جس نے کینا کل پسارا
نشت مبارک اس دی اندر بھارتیوت سارے
آپے رب اکلا آہا کو اک اک کارا کو
نور دل کرن نکھیر لہی گیتا نور تحسے
ساری خلق بنائی اس سے سرچے عالم انہاراں
آدم ذل مخلوق اپنی وجہ چا بخشہی دئیانی
صدر نبی حبیب محمد سرجی کل خدائی

لغت شریف حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

اول پیدا کیتا جس ذل اللہ باری تعالیٰ
اس دے نور دل مرسل سارے شافع امت اعلیٰ

جے کرید اپنی نہ ہوندے ہونڈی کدول وکائی
دور رخ اس سے شک کارن رب بنا نکائے
روح کلم فداک لہا دی عزت عظمت ساری
راقرات عرش تے سدیا اپنا یار پسارا
کل نظام دکھا یا جس نول کر ظاہر آہ کلا

مخفی چیز نہ رکھی سرگز واقعت کیست جانی
عقمت رسالت تم نبوت فرشتی عرض سیدانی

مانگی او پر بدن نہ بہنہ کی شان ایذا مقبول
یاک محمد سرور عالم سے مذہب دایانی
مکتے اندر رب ابو یحیٰ خلق عظیم آمینہ
رحم جیم کیم الہی کی گھٹا اس نالے
نہیں لائق پر لائق تینوں تیرا کن اشارا

سایہ او پر زمین نہ جس داود مختار رسولانی
جس داوین قتل کر کے کامل کیست اجانی
دین اسلام امام رسولان شافع صدر شیعہ
وجہ ہم سے روئے اقدس ہے رب جاوہر کھانے
محمد اسمعیل نماز اول گنہگار نکار اکر

یاستار غفار کریم رحمت مینہ بر سائیں
رحمت دی کر رحمت سایاں وجہ کم کمائیں

دربیان خلفاء راشدین رضی اللہ تعالیٰ عنہما

چارے یار نبی دسے پیلے چو ہال دسے بھاسے
ابو بکر صدیق شکل دے آؤ آؤ نے رخسارے

کان حساب شرف اول جان صدیق سوارے
ملی خلافت اول جس قول محرم دیں دلا دلا دے
دین محمدی روشن کیست اندرون ساری
کافر مشرک کفرے سارے جد مومن بن آیان
کان حیا حکم دامینع جامع پاک قرآن
خیبر وادوارہ جس نے کیست پارا پارا
دین نبی قول ہو نہالی جنت لئی حبانی
پنجتن پاک علی داصدہ کون تعریف نہاے

قاراں اندر یار پیلے عمل جہاں بھارے
مال گھر دیا زانہ مولادے آپ شاطن ہارے
عمر بہادر رب نہیں منگیا آپ حبیب عفارے
شیطان قول پھر پیچھے اندر جس سے دور و گایا
ذوالنورین عثمان غنی دا آکھو وداستان
علی بہادر شیر افندہ شیر ال ادب بھارا
بیٹے سیدے کر مل اندر کردے پانی پانی
جیسے نام علی دافتر مشکل مل جاوے

اکتولی اک چڑھندے چارے گوہر محل قورانی
چارے یار نبی قول دارے کون تہاں دا ثانی

در بیان مدارح

جناب حضرت محی الدین غوث محبوب سبحانی قدس اللہ سرہ العزیز

میرال غوث نے غوثان اور پرہیز حسن دی سلطانہ
دیاں واسر تاج پیارا کامند سے تمام اعلانی

تاجدار محمد ثانی غوث ابدال کہلائے
پیرال آدمہ پیر یار کشف دیاں زنجیرال
نام مبارک غوث دیاں دایہ شکل حل داری
دین ایمان آدمہ اوجہ گھائے نال مجلس وڈیاں
یار حسین پیکار میرال دی جے قبرال وجہ جعیاں
جے قول مثلنا غوث میرال داجک سوالی تیرا
دوجک تیرا صامن ہوئی پیکار کھیس پھر کے
طلب میرال دی رکھ ہمیشہ فقر خزانہ جوڑے
کیوں پریت گھانول داپس موڑے غوث وکیلے
چورال قول پھر قطب بناوے متن طالب سارے

جس انکار کیتا اس پادوں اسے خاک چورائے
حضرت میرال بدر منیرال توڑے بندھامیرال
براک دوز زمانے اندر سولیاں مختاری
جس نول الفت غوث میرال دی نہیں جو دکانی
محبوب انجیل آدمہاں نے کی دنیہ قول لینال
زندہ قبر ہوئے کی تیرا وجہ شہیدال ڈیا
عاق نہ ہوویں غوث پیاد اگل سنی کون دھڑکے
جے لکھ پیازمانہ ہوڑے طالب کدی نہ چھوڑے
روح جمیل سوا لکھ پایا حضرت عزایسے
لکھاں پانی اوگنہارے اسے نظر دل تاسے

احسن موزکھ جابل جھلا جاس دار نکاری
مومن صادق پکا تچا سسہ اس دار نکاری

مدارح جناب مرشد درویش شریف حضرت نبی بخش حلوانی قدس اللہ سرہ العزیز

لکھ نبوی تفسیر بخانی پایا شان امامی
ذاتی اسم وظیفہ ہر دم جلوہ نور ایسا نول

میرال پیر میرال عاشق کامل ولی گرامی
روشن در متور حلقہ سدا در دوزیا نول

لکھاں فیض لیا اس در حسین ابعد در بار حضوری
درویش حضوری کے مغفوری منہر نکلی منظوری

فکر دل فکری لائق خاص مجھ تو فری
حضرت نبی بخش جلوائی کامل بیعت تصور

بلدی شمع نورانی روشن جب سدا پروانہ
بے شک سوالی اس دایہ ذرات ربانی
شاعر گوشتار نگار اطلالت اس داجانی
دل وچ شوقی معراج نبی دانگشت ال قلم اٹھائی
سچا نبی رسول محمد سیدہ اس داجانی
سید پیر گیلانی دانا پر مشکل دھیمہ سوریں

پیر قصوری نور و نور سچا عمل ریکانہ
جستول تانگے اک حضور یار و عشق حقانی
خانی ذات الہا دیمہ جانی اندر عشق سیلانی
دور بار قصوری اندر سائل کھڑا گدائی
کلمہ آکھ زبا نزل او چا حق معبود سیانی
باوی مرشد راستہ دار ستہ راہ نہ چھوڑیں

ڈپے بیڑے باریں بریں سالم پار گندا
ڈپے منہ مرا والی انگلیاں نہیں حسالی پر تانا ندا

بیان معراج شریف حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

راوی کہے روایت جہدم حضرت شاہ ابراہاں
بریں بیجاہ اُستے تن ماہ سیا عمر جدول مفت ابراہاں

سینہ چاک مبارک حضرت چو بھی بار صفائی،
در تحفے رب داویکھے دوست چاہیں چاہیں
تکے یار مقابل میرا ہفتہ رہ جائے گانی
میرے یار حبیب محمد تابان تیری سارے
اسے خاطر آدم آگے ملک بھکائے جاوے
جابر ایلا یار میرے لڑی اس حقیقت ساری
زینت زیب سنگار جلدی کیتا گیا اعلان
قبر اوجہ سزائیں واسے چا اس وقت مشاؤ

تدول معراج عرض تے ہوا کھڑا ذات الہی،
سیر عالم ملکوتی کارن قوت بخش سائیں
ہوش بحال برابر رکھے او آدے دی جانی،
قالب قوسین اہرہ وچ قرآنے پو قریب پیاسے
آدم جن ملائک ہر شے نفس غلام کہلا دن
ماہ رجب دی رات ستیاویں حکم کیتا رب باری
کوہ رضوان آشتی سارے جو حوالہ خلا مال،
بندرہ کو آڈو زرخ شے کر شوہتہ خداووں چاؤ

ایاک محمد مہر و مہا حشریں سد بھاؤ
جبر ایلا میکائیل لے فرشتے جھاؤ

ستیزار ملک قوری ہو رہا ہے سدا کرواناں
 صادر حکم ہو یا درگاہوں دہ سرور دیاں شانان

کر کے سینہ چاک حضور کی حکمت شانان اپانی
 اوجھالی جو بھین علی دی اس جہ سرور عالی
 بعد نماز عشاء و سحر و نیک سحر و رول پانی
 وحی دیکھ کر جبرائیل الیہاں جھٹکتیں جھٹکتیں
 اکھائی ملیا لہو پیریں تلیاں کن حور الیہاں
 اچھ پیارے و منو گیتا پانی زمزم پاسکے
 دور کھت نماز گزاری سرور شاہ ابراہان
 ڈھاکھ کھڑا براق تھو تھو قہرمت دار میانی
 منہ اس دانسانان دگایچھا مانگوں گھوڑے
 براس سے من دانگ پرندیاں زین نگام یاوتی
 کیتا جہول تامل سرور وقت سوار سوار ی
 پچھ جبرائیل یار میرے فون ڈل کرے کیوں دیری
 قبول اچھ میدان حشر وچ کیوں کچھیں سارے
 بھلے پیارے نکلیں پیریں کیوں سبقت مکامن
 پیچھا ستیزا در سے دایمہ آراہ قیامت ۵۱۱
 دوزخ آفرینیاں جہنم دارال باریک بارکی
 دس منزل مقصود پیچھے کیوں طے کران گے
 ہو یا حکم خدا دی طرفوں من قول یار حبیب
 ہما سوار اویدے تے چلن تنکر حشر میدا نے
 حال ایہہ دی بشارت سرور کی مدنی ماہی
 شین چیتن آدھ بھی لگا کر کرنا نماز سے

پانی زمزم پاسکے و حو تا فور نوشت پانی
 دیو بشارت یار میرے فون کیوں جیدی کالی
 جاگن سین برابر اس دارست سجے قربانی
 مت کہہ کرے بے ادب ہو جاویں خوف زیادہ کھیں
 رب دایا آج عیش چلیا بچہ فرقل بیل
 درتے دانگ سوانیاں حاضر ملک زبانی آکے
 مسجد نبوی دے دروازے پیٹے من گفتار ال
 خیر ناول چھوٹا سیالگھ جھول بڑا پچھانی
 پیر اویدے سن شتران مانگوں سینے شیروں چور
 مراد یار جبرائیل اس تے سجے بھل ثبوتی
 حکم کیتا جبرائیل تائیں اللہ مالک باری
 بولے نبی محمد سرور عاصی اُمت میری
 جبرائیل اُمت داسوز بابا لے مارے
 گھنڈی بھاری بھلا گناہوں مشکل قدم اوٹھان
 زہیم ستیزا در سے دارستہ پھر اٹھ کھلا
 تلوار کھنڈھا رول تیزی قبر متار تار کی
 ایہہ غم جان میری فون سارے ڈھڈھنا و شرن
 ہر اُمتی دی قبر سے اوپر کھڑاں براق عجیب
 فکر نہ کر فون رتی جتنا میرے یار یگانے
 زین نگام براق تھا کے پیر رکابے پانی
 جبرائیل اُمت کھنڈے تے تارت آواز سے

مت مغوری باروں کہہ کرے ہو جاویں بیگانہ
 دس آراہ اپنا فور جو تھہ راز میا نہ کھ

ادوں میں گذارے اس نے جو پانچویں سوالی
یا سردار سلطان جو یا تیرا شان کمالی

تبیان داسہ دار بنایا شان رخ روز جزئی
میرے آئے کریں سوری چا بخشیں اکوال
ایہ اقرار نبی جد کیتا شان اد براتوں
رات معراج اندر جس پایا ایذا دان اھل
جہنم باقی ساری اوپر بیٹھا سرد عالی
ستر تزار فرشتے نوری چلن دانگ غلامان
خانے کچے بھینچیل شریا بنیاد اس سر کردا
سجیوں کھینچوں سے آواز سے سردریاک الہی
مارا آواز سے اپنی طرف مائل کیتا کوڑے
جد اس تھاؤں کے آگے کھینچی الہی کر

شتر و بہار سے جھنڈے تلے میری جگہ بنائیں
دعدہ عہد میرے سنگت جو اندر خاصاں عال
ایڈنمت جس زل جھل ملی سر اسبھے راقول
کیوں نہ شکر گذاری کچے پاروں شکر لوان
سردیاسے ملک ریائے اردول وجہ سولائی
جبرائیل نے میکائیلے پھڑپھڑایں رتھ لکال
بیت المقدس پھٹے اندر پہنچ جھب فردا
زور زریب سنگاری ہوئی تکیوں بڑھی مائی
چپ چو پیتا نبی ربانک رتھی وحدت پوڑے
کھول حقیقت حال اناندا جبرائیل ستانی

کے جبرائیل تین فرشتے سن قول سرد عالی
خفی راز پوشیدہ کلال قی جانے ہر حالی

ایہ نصرانی اتے یہودی جبرائیل بنائے
ایہ دنیاوی حرص مکھنی مار آواز بولائے
پرست حجاب جے دیندوں سردتال اتھی گراہے
بھیوں خاموش خاموشی اندر پانکھھی نفع آہیں
حرص ہوا دنیاوی اندر امتت کل پھسا ندوں
دور نبوت یاری کیتی کرم کریم رحمانولی
شیروں بھر پور لے پیالہ پی پیغیر جاسے
دین اسلام ایمان غزا اندر بلیا تیرے تائیں
دور کھت نماز گذار لازم شکر او لایا

سچے کھتے خور آوازے جو سننے وجہ آئے
بڑھی عورت زیور گہنا بیٹھی پاچو راہے
اوہ آواز سے سجیوں کھینچوں جو تیرے کن پاسے
اہل یہود اتے نصرانی جو جانے بے دین
اُس عورت دل نظر الکر کے جے نظیر لک ندوں
یہ نقصان ضرورے اوھنوں کیتا گز میساؤل
شیر و شہر شراؤں کا سے چرسا قی پکڑا سنے
جبرائیل حقیقت کہندا کہ سردیاس
دو چا پھر مقام آگے جبرائیل سنایا

ایہہ موسے کوہ طور کمال سے چاہیے ادب بجاناں
پڑھے دکانہ آتر براتوں رب داپار رنگانائی

بھیر مقام مقدس پلایا مال مریم حبس جانی،
حضرت عیسیٰ اوی سیدائش جس جارب فرمائی،

بیت المقدس پہنچے سرور میں اعتقاد جلیں
کھڑیا جس نے بندہ اپنا اک راتیں سہرا
لیگیا مسجد اقصیٰ دلیل تاج پہنسا اکلامی
رچی تے اکرلن دیکھا اودہ جاگہ روزی دافری پائی
سستی سراک چیز ادھقا میں گنتہ ویرہ نہ تھوے
سیجھال و امام ستایا اشرا مالک سائیں
کھڑا امام رسول اللہ اور نفل نماز گزار سے
یا نبی الاول والاخر دون سخن تمامی،
دوقدما ویرہ طے کر مینے راوی ذکر ستادین
ہو صدقے قربان نبی زل سائل ہر با سوالی

اور تھے بھی وہ نفل گزار سے تکباب دیال جاتیں
پاک مقدس ذات گرامی اللہ حق تعالیٰ
جس مسجد الحرام پویا اودہ حبیب گرامی،
وینچتے دنیاوی برکت اگل دے گرد بستائی
نہراں چشمے حوض باغچے کافی جھتھوے
ذیلیں و عبادت خاندن برکت والیال جاتیں
اک لکھ لکھیں ہزار منیرہ حاضر خدمت سائے
اسلام علیکم اکھن تیری کرن سلامی
تھے مینے و اجور ستہ ملے تھیں فرماون
اک پھرو دے اوپر دیکھا قدم مبارک عالی

مشرقیں تھے اس جانی قدم کھنچے نہیں ہر جا
صدرتہ نبی رسول الہی یاد اوڈالی کھڑا با

دشک دئی جاگیر ایشینے اور پر فلک اوچیرے
سیر پہلے آسمانے کارن کردا دھی چکا تان
مرجباے آکھن شو قول ملک حبیب عفاوی
ادول کر تعظیم زیادہ سو سوش کر گزاروی
سارے ملک جو تاج اندر کرن اطاعت پوری
استقبال حضور کی کارن مرجبا سرجانے
علاء جیم جہانت والا سجید چڑا طول
تحت السری آتے سی دوجا ثابست دواوز
پر دوہر سن نور محمد شاد اس قوت

ہوا سوار پرانے اوپر چلیا نبی آگیرے
در دروازے جو آسمانے دشک دئی باران
سن کے نام محمد احمد ملکال شک گزاروی
امجیل فرشتہ آبانے جس دی سرداری
اچھیا مال گلے سے لایوس ادب بجا حضور کی
ایچھولی چلی آگیرے جلیے باغ آدم رضوانے
مرغ سفید سفیدی نائل ڈمٹا پاک رسول
سیر اس داک عرشاں تیس گدایا بہت باز
بادو مشرق مغرب تیکر مرتے جڑے یا قوت

جبرائیل کہے یا حضرت مرغ فرشتہ فوری
سرگ دیلے جھاڑ پال دل دینے اوان ضروری

ہو بیدار چہانی مرے کرتقلید گزران،
اُوہ بھی اپنے جھاڑیوں نول لول اذان پکارن

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْكَرِيمِ الْمَتَعَالِ إِلَّا إِلَهُ الْاَهْلِ وَالْقِيَوْمِ،
مزعج کا یہ تبسجیح تھی

اُدھا جہم آگے را بنیاں اُدھا برف ارشاد
اُگ لول برف بھجوا دے تا نہیں رکھن طبع میانی
ہو رملانک کھرے چو فیرے اندر دکر حقانی
کھیتی بازی کار اُدھا ندی سن اعتقاد سما میں
عرصہ دیر میا دہ ہرگز دیکھو رب دے بھانے
یا نبی اللہ محض خدائی جہن سال کار گزاری
عزت کر کر تھکے تا نہیں گزری عمر حجب لول
نیکی دا پھل آسا جلدی دیندی ذات الہی

اُسے چل نہی نے تکیا کھڑا فرشتہ رعد
اُگ تھیں برف جلا دے تا نہیں قدرت لکھ باقی
اُوہ تیس سال پڑھ داری حق حمد تاد رحمانی
چار یا کنارے دھنچا جو محنت لول ادھتائیں
یعنی فصل تے کین شے حاصل کجین واسے
ایہہ جبریل اُدھ شتائی کھل حقیقت ساری
حاجت مند محتاجاں کارن تو دل غل لول
ایہہ سب برکت نیک عمل دی یاروں نیک کائی

ہو فرشتے کے حضرت چلن سرانساں،
پتھر مار کر ن سر پہنچے جیوں کھڑے دا داتالی

پھر دوبارہ جلتن اُسی لول دس جبریل جانی
اندر وقت ادا نہ کجین تارکب بنے جی محتول
پاکے حلال نعمت و دل پلہ چھڈا بھٹا
جبریل کہے یا حضرت ایہہ نہائی بدکار
غیر پچھیاں مستور آماں کر دے بے حیائی
نہائی نہائی مردواں کارن ایہہ عذاب بتاول
نعمت وے کد کریندے کسب حلاول عار
پیچ پکارتے گریز ناری حال آہنا دے مندرے

متر سالم ہو جاوے جلدی سگواں سرانساں،
سن حضرت جو وقت نمازے سستی کر کھل لول
ہو راگیرے نظری آئے کھدا دل نجس مراڈ
موڑے منہ نعمت و دل خوش کھاندے مردار
جہڑے لول دینا آئے کر دے کم بربائی
اُوہ رتاں جو غیر مرد و دل ستر کھارو کھدا
حالت حال اُدھا ندی ابوتال کھاندے مردار
اُگ دی سولی آئے دھنچے ہوا گیرے بندے

جبریل کہے یا حضرت مکی مدنی سائیاں
انہاں لوکاں میں چوراہے سا نکال جگ دل لاشاں

شکل لباس اور پرکھنے سا نکال لاولی والے
ٹھٹھے کر خول بہورہ خوش نکلتے جیالے

گردن آتے بوجھ زیادہ سخت مصیبت پھندے
کیلتی انہاں خیانت جگ تنے کہ شہید ارادہ
جبرائیل نبی دے انکے دسیا کھول احوال
ماس او تہاں دے بدزل چیرن ملک ربانے یار
غیبت شکوے عیب تو مٹی دیا بنے چلاک
ایہو بندے جالی تیا کھاندے ماس نولالے
ہونڈ نرمان او نہاندے پیر کے کترن ملک فقاری
دولتمند انکے تھڑے کرن خوشا بدھاری
آپول مل کرے تگر تال وجہ قید اسراں
تال غلاب پیا ایہہ ٹیکھتا دکھی نیال جاناں

نظری آئے پاک نبی زلی ہور گیرے بندے
ہوراد تہاں تے ڈالن آقوں ایسا راجہ ازادہ
وحیدانست کرن خیانت تال ایہہ پیا دیاں
اگے چل نبی نے تنکے ہور ایسے بدکار
پیر او تہاں دے منہ دھپا پن کھانڈ وانگے اک
مومن مسلمان بھراء دی غیبت کر کے ڈالے
تلیا سرور لگے چل سکے ہور غلاب تبار کی
اک دی گھنچی سچا نہا بنے ایہو کار گزار کی
دعظا نصیحت لوکال تائیں کر دس تقریراں
بدعتی دی شامت پادول کترے ہوٹھ نہا ناں

کالے ہوٹھ اکھاں تھیں سیکے ہوٹھ پتے دھیر پیر
انلا ہوٹھ منہ دے دے اور منہ سخاست نہراں

گدھیاں دلاک آواز کے کر کر بولن جڑے چنڈال
پکڑے رب غلاب اندر تال ایہہ حال دہانے
ایہہ ٹولا ملک نبی جی ڈاڈے جوئے زچہ
جنہاں جھوٹے گواہیاں دیاں پکڑے ذوالجبال
نزدی مائل رنگ او نہاندے پیر سب سنگل پال
پتے زنجیر گلچہ بھارے نظر نہا دے تیر
آکھن دلا جے کرن آراوہ ڈھڈھ جان گواہان
تال ایہہ جڑے غلاب اندر رہنے پکڑے نود
پکڑے تگر دے آگ دے گزراں مارن لول

ہو پیر پنجاست وگے منہ وچوں ہر حال
نشر حرام ایہو بولن دالے اندر دیا خانے
شکل مشابہت سورو کی جیہہ نکالی کھچ
پچھیاں جبرائیل نول دس اپنا داحال
گینڈ مطابق پیٹ دیوں ابھیرے جسلان
آتش پادول طوق غنیں چکرے گردن پیر
چھو سپند نہرے باتک پٹیوں نظری آدن
کچے جبرائیل ایہو دتا آتے رشوت کھاندے دود
کالے منہ تے پیاں اکھیں ناں داک ڈل

لک ربانے مار تے آتش گزراں پھسٹ
پوچھ پکاروں دعویاں مومن قوبہ کر د

نافرانی خصم دی کیتی اندر جاگ — عوا
تیاں آج تہر عذابیں پھر پیاں گزراں دگن اگ

آپ جہار پھر دیاں نال بے گناہ تار
آگھا من شیطان واسا تہر قطور
اٹھ کر دکائے مکاں کو تر ظلم جفت
شکلوں سخت ڈراؤنے نہ دے رب جا
اوں مومن جا پد سے باطن مارا تھوک
زخمی مثل جذا میاں اگ جلاوے پیر سے
جبرائیل حقیقت سے نہ ہوں دیکھ سے
نافرانی مال پیوستہ ندی ڈاڈا حال عواری
بے ادبی بیوہ گلاں آکھیاں آتہاں تائیں
مال پتوں خوش رکھیں مومن تال پھی مکھ سول
مشک خنجر کستوری خلیے عجب سرور جلال

رکھن ناخوش مردوں کرویاں سخت بیلار
الہا تے رسول دے حکوں ہویاں دور
ہو راگیرے نظری آئے لشکے دچہ نہا
مارن گزراں آؤنا مفل جہر سے ملک خدا
آکھیا جبرائیل نے ایہہ من افی توک
اگ دے جنگل اندر قیدی ڈھٹے ہو راگیرے
مال بابل دے عاقی بندے ایہہ جو قید اسیری
سر پیاہیم عذاب آٹھاں دل طوفان خانی باری
کھان بین مکان نہ دوتا ویاں سخت ایذاں
ناخوش کیتا دل آؤنا نڈاں سیا آج ہوناں
ڈٹھا ہو میدان اگیرے خلیے ملک کالی

ایہہ آوازہ ظاہر سنیاں حنت سی فریادی
جہڑا عہد میرے سنگ کیتا روزا زل ارشادی

حق تعالیٰ بھیج میرے دچہ مولا تال میں مو جان تال
رنگ برنگی میوے باس ویر جڈل کوہ زیادہ
کئی کو ہاندے اندر مولا حکمت پاوول نقیاں
بدعت شرک کفر سے کو لیل نٹھے طرف امانے
میں راضی اس عہد تیرے تے کر توں کرم کر میاں
بدبوساٹے منعراں تائیں ڈاڈا قہر حنت دانی
ملوٹ رنجیدہ نہ دے کفر کن سخت ڈراؤن ہار
ایہہ منظر تک نیاربا نال استغفار پکار سے

راضی ہویاں اس اوپر جیوں تیرا منہ رانا
کسی اللہ حق تھائے ایہہ نے بہشت کشادہ
سوئے چاندی مردارید میں نکل یا توڑن بنیاں
قرآن حدیث مطابق جہاں کیتا عمل جہانے
اوہ لوکی کردار تیرے یار حان رجھاں
ہو میدان اگیرے ڈٹھا سرور پاک الہی
گریہ زاری آہ فریاداں جیخ دکار بولا رہے
بچھل سپ اوہ دے دچہ شوکن مارن شو تک بھڈکا

کفر شرک تے بدعت اندر جہاں عمر گزاری نو
کرداخل اوہ میرے اندر جو تینہ حقوں انکاری

جیوٹا چاتا جنہاں لوکاں سرور نبی الہی،
دورخ دسے اوہ وارث لوکی ایستھے نہ کانی

اودھناں دول کر میرے وئے نال نبی دے ٹوکال
بدو سارے مغز انسانی حیرت گم حیوانی
کچے جبرائیل دجی و گیب دس حقیقت ساری
طوق زنجیر تے باشک ٹھول جیخ آواز ولاری
کافر مشرک غیر ریتش ساٹن کارن مٹا دے
جنہاں یار حبیب تیرے دی شرع احکام کوسا
دورخ کرے آواز دجیرے بدو مغز ال گالی،
دشک تی جاہ دارے قفل جہدے تے جھڑیا
دجیر دگاہ ربانی جلیلا اوجیاں عالی شان

رب دی پوجا تھیں انکاری کیتی جنہاں کال
ہود میدان وسیع اگیرے تکیا نبی جھٹانی
گریہ زاری جیخ دیکاری سخی فحال آزاری
بدو دورخ مسندی مسود ڈانڈی تہر قہاری
بجھو نیلے پیلے کالے کرے ٹھونکے اوڑے
لے آرتا میرے اندر جو تیرے انکاری
میں راہنی اُس عہد سحرے تے باخدا عالی
ایستھوں چل عمر سرور قدم اگیرے دھریا
جبرائیل کہیا آج سرور یا حبیب رہناں

آرت شتابی دور دروازہ کھولن طلب بہانے
آہر تائیل مسوار اودھاندرے ادب تعظیم بچانے

کرے معافۂ ہود مصافحہ حق سلام ادائی
تابع اُس دی ملک جو آئے بھناں ادب بچاناں
یار رسول تیرے قول صدقے صدق یقین جتنا یا
صدقہ نبی رسول محمد قسمت عرش جگانی
حضرت عیسیٰ روح اللہ بھی مرجیا فرمایا
مرجیا یا نبی صالح بولے سخن آمیناں،
ستر تیرا اودھے ترک کے تکیں دگا چہرے
ستر تیرا ہر سرورے اوپر منہ برابر آئے
تکیا ایہہ فرشتہ سرور دوس جبرائیل واری
کل مخلوق خدا دی اندر ہر لزل دیوان ہارا

مرجیا کہیا اُس فوراً یا رسول اٹھسی
اسلام علیکم کہو جس تک حضور شانناں
کر تقلید قدامی ملکاں مرجیا فرمایا،
روشن نور منور ہو یا گردا گل آسمانی،
اگلے چل اگیرے ڈھانچہ عیسیٰ نبی الہی،
مرجیا یا اخی صالح آکھن کر تعظیم ال
شکل حبیب فرشتہ ڈھانچہ ایستھوں چل اگیرے
ہر سرورے دھو دھو کرے منہ چہرے تک پائے
ہر منہ اندر ہو گد باناں ستر تیرا دشمار ی
کچے جبرائیل ایہہ جہتہ قاسم زوری تریں کلا

جو کچھ نامیہا لکھن ہارے سو بودیو سے یا نا
رئی جتنا فرق تہ پاوے رکھ اندازہ بچارا

جہنم بائیل تیجے آسمانے سے جسدی سرداری
 ہورہے تھے تالیع آسیدی تنگے نئی غفاری

مرحبا پئے آکھن سارے چین ہتھ پداناں
 حضرت یوسف ملے ایتھائیں بردے ماہکناں
 مینوں تاج مصر دالمیا تیری جنگ سلطانی
 خاص حبیبہ پاناں قول ایس میں حدتے میں اری
 ہتر مطلقاں کماناں کروا جس داروجہ شہاناں
 ادب لحاظ بجالا دل کر قمر لہبت بیانی
 مرحبا یا نئی صالغ اوہ بھی آکھن یا را
 ہر وطرے کھرے فرشتے اس می وچر گہبانی
 زمین آسمان اوہ دے چہ گناں منداں چا چھانی
 پیچی نئی حقیقت ایہ بھی جبرائیل منداں سے

سیکھناں ادب بجالا ناناں قنقلے کمال
 صدتے ہو قربان نئی قول آکھن محترم جانی
 مرحبا یا نئی صالغ تیرا کوئی نہ ثانی،
 دھجک اندراج تسافا نبیاں تے سرداری
 پھر چوتھے آسمانے ہوتا پاک حبیب برہاناں
 ہورہے تھے تالیع اس دی اندر خمد ریاں
 لمبا آدریس پیغمبر رب دانی پیسا را
 ہدیت ناک فرشتہ ڈھانچل اگیرے جانی
 ہتھ سجاسی مغرب اس دا کھتا مشرق جانی
 تخت عظیم مقابل اس دے سکھ اندر آوے

یا ایہی اللہ صدقے جاواں بولیا وحی ریا ناں
 حور بائیل فرشتہ ایہو ملک الموت اکھواناں

شاغل اوہ مشغول زیادہ نہیں اس نظر اٹھانی
 کر تعلیم اکرام زیادہ جان سین قول اری
 دیر جواب جو پچھے تینوں یا حبیب غفوری
 اکھڑ معاقدہ بھی کروا کوں بھٹایا والی
 جس دن دامن پیدا ہوا ایہو ملیا ڈیرا
 ناں تیرے آج کل کرن دی دلی سکراری
 ناں تعلیم ادب تھیں بولیا ملک الموت فدائی
 جتنی ہوگ پیرائش رہی استے پترال دالا
 چالی روزا وہ موت اول پیل رنگ دکھالی

یا اسلام علیکم کیسا کلمی مدنی ماہی
 ناں پھر اللہ حق تعالیٰ ولی اوسغول یاری
 رب فرمایا ملک الموت جمل سلام مصفی
 الیون امر قبولے اس نے عجز ما ہوگ والی
 سن سرد سردار حبیبہ حال احوال میرا
 اک سطح نہیں فرصت مینوں اندر کارگزاری
 روح کدھن دی اس کیفیت اکھیا نئی الہی
 ایہہ درخت جگے میرے تن آدر تن بالاکہ
 ہر بندے داناں نال اکھیا قدرت یار دل والی

جہاں اوہ عمر حبیبی اوس دی مہلت پوری تھیوے
 نظر کراں میں اس پستے دل ناں اجل پیل پوے

جیکر بندہ نیکو کار دل رحمت پر گشت والا
سچی طرف لٹکے اس کے متھے بھیج دیال متوالا

کھیتی جانیٹ بھیجاں او سقون سن صاحب سحر ارا
جیل حقیقت ربخون معلم مینوں سار نہ کالی
آتنا آکھ سداں سر رکھول دوسال گل تینوں
مومن واروج نال اس مندر قہقہ کال غریبوں
پالی او گہنازل دی جنڈاں تھیں کدھی جادواں
اس تھیں جان متافق لکھواں تہ اثیری ساڈا
کافر شریک بے دیناں ارمج اس پاروں پھریا
جس دن دایں پیدا ہویا دل سے حکم غفار سے
نت حکم ایہ ربڑی طر قول امتی سرور بھالیں
پھریا دودھا دوا پورے جان کرے اوہ گھولی

جے بدکار حیات دلا بندہ او کتب ارا
روح دی کھول بیان حقیقت آکھیا نبی الہی
لو جھل بھار پتھال لوں بھار بیشک لکھیں
نور منور منہ جو میرا سا منہ نظری آدے
غصے بھریا کھیتی طرفے جو چہرہ تک ساواں
تہوں بھریا کھتے پاسے جو کدھ دے ماٹا
پشت مے جواں دوزخ تھیں منہ میرا تک بھریا
اک خوشخبری تیرے آگے کال بیان پیارے
آمت نبی محمد خدا روح آسان نکالیں
لو کرین جند کدھ آسانی جیوں بچہ مال جھولی

رہی جتنا ضرر نہ ہو دے او سقون ہرگز کالی
تہوں امتی پاک داروج قبض ہو جانی تو

واحد لا شریک قول جانتا حق مصدود
کرسی آقول گتھی داریں اٹھویں دس شتاب
تن داریں میں اٹھیا کیتا امر قبول
آدم دے بت واسطے منی لین آہ مین
جہاں دنیا تھیں رب تے آدم لیا آٹھا
موسے دے روح قبض لئی آکھیا رب جلجل
کہیا عزرائیل نے دو داریں گل سدھ
روح قبض کرناں دا کیتا حکم غفار
جنت او بنا دناں مال حکم دے جھب

سن زمان رحمان اکیٹا شک سجود
عزرائیل سوچ کے مینوں دیہر جواب
آکھیا عزرائیل نے سنیاں نبی رسول
پہلی دارحال رب نے گھلیا مینوں طرف زمین
دوجی داریں میں اٹھیا پا کے حکم خدا
تجی دار اس جگہ تھیں اٹھیا عزرائیل
رحم ترس بھی کہے کھادا ہو سی تدھ
کشتی اندر سوچ جینا حورست ہوئی لاچار
جہ ملعون شد آدے چا آکھیا رب

جنت دیکھن واسطے گردا قصہ نزار
روح قبض کر لیا آکھیا رب جہاں

ہزار سے برس دی مدت اندر جنت ہویا تیار
تنگ نہ سکنا آؤ سوزن کا سنہر ڈھکا تار

لیتی اٹھ سلامی اُس نے ہتھ جھٹے کئی مار
رتہ نشان رسول مامعلم کس قول یار
مرجبا یا اخی صالح اوجی تیری داست
چالی لاؤ تار یا پرچہ بسم اللہ سب
جبرائیل امین نے دلی خیر ستا
ہور فرشتے تابع اندر مرجبا اقراری
شان حبیبی اُس واسارا جگ غلام
مرجبا یا اخی صالح آکھن چہا میں چاہیں
عاجز شوہری بہشت تری عمر قبل میاں
بچے موندے تھیں لگ کچھہ نیند اریں دیا ندا

مہتر آما میں آگیر سے ڈٹھا ملکاں داسروار کو
مرجبا زبا قول کیا کس تر اوس ہزار
پھر حضرت ہارون دی جالیتی ملاقات
چا چھو میں آسمان تے دستک دیندے جھب
کھٹا کھ حبیب نے کیا نظر اٹھا
مہتر یاسیل ایٹھائیں ڈٹھا کردا جو سرداری
جھٹے سچے حضور دے پایا دان الغمام
حضرت موسیٰ لے ایٹھائیں تک مبارک جاس
فرق احکام تیرے لئی جھڑے سوچ کھر میں
ہیبت ناک فرشتہ ڈٹھا ٹھٹھے عقل بیاندا

بصورت بد شکل فرشتے آئی کھڑے دوائے
یا اخی جبرائیل دسیں اس دے حال احوالے

جیویں حکم الہی پا دے تیویں کر دکھلا ندا
اُسے دیکھے حق درگاہوں رب سچے فرمایا
ختم رسالت تم نبوت جانن خاصہ عامی
مرجبا یا نبی الہی اٹھ اُس نے دل دھوندا
دسین مالک واضح کر کے ہویا حکم رباندا
لیسے چورسے ایڈ زیادہ انت نہ جاننے پلے
گوناگون آئی دے لے کشیں کو بانوجہ تمنیاں
مستتر ہزار پہاڑ آئی دے ہر میدان وجہ بھٹے
ہر دروازے شہر آئی دے مستتر ہزار جگہ لے

ایہہ دروغہ دوزخ سدا مالک نام کھاندا
چا سلام پوچا یا حضرت یرت جو اب بنایا
عیرا یا حبیب سدا نام شعلہ تافہی،
نال تقسیم ہزار ادب تھیں مالک کھ کھوتا
آکھیا رب جو پچھے مقبول یا حبیب یگانہ
ست دوزخ رب نال غصہ بے پیکر دکھلا
ہر دوزخ آسمان زمیں دے طول موہی دایمان
شستر ہزار میدان آئی دے ہر دوزخ دے پتے
ہر میدان اندر دروازے شستر ہزار آئی دے

مستتر ہزار محل آئی دے ہر شہرے دے اندر
مستتر ہزار مکان آئی دے ہر محلے ہر کھنڈر

ستتر ہزار الکی دے کوٹھے ہر مکانے ورج
ستتر ہزار صندوق الکی دے ہر کوٹھے دل ورج

ستتر ہزار رکھے سر اندر مولا فضل کما ہے
جیسا کہ ستتر ہزار اٹھ اٹھ سال ستر مل راکھ بناوے
بن سنجی کچھ رہے نہ باقی کو کچھ جب الی رولہ
سر دوزخ و ایا ہوا نازہ مالک خبر سنائی
جیوں ایک واڈ کر سنایا تو میں مست نیچا ہے
دو دریں ایک سالے اندر دوزخ سانس چلاوے
گو ناگوں خداوں زکلت واضح کر سمجھوے
تکے ملک عیادت اندر چڑھ ستوں آسمانے
تال خوش ہو یا نبی ربانی راوی ذکر دیا ہے
مرحبا یا نبی صالح اویسے درجے تیرے

ہر صندوق اندر ایک ایک تھیں چاہتا
فدہ جتنی رقم نے زمین تے اک جے ڈال جادے
کل درخت پہاڑ انساناں مار بناوے کوہلہ
معاذ اللہ نہا ایتھے آکھیا نبی الہی،
میدان مکان بہار بھس دچا سے طرح بنائے
رخ ٹھنڈا جو برقی بنیاں زم حریر کلاوے
چھ ماہ سردی چھ ماہ گرمی تدمے ظاہر فقیرے
عز و تمکین الی اندر ہو تمکین سدھانے
نیچے ملک عیادت اندر ایتھے نظری آئے
حضرت ابراہیم پیغمبر علیا دینخ آگیرے

خوش طبع خوش فکر شہ نام جہا ر عنوان
چل آگیرے نکیا سرور جنت دا دریاں

جلد حجاب سلام داد تو میں مرحبا لکھ چائیں
دوزخ و ملک حال مچھنی یا خدا دے سلطان
کے دنواں سنو یا حضرت خاکی منصب تیرا
امنت تیری جنت اندر سب تھیں داخل جانی
راضی تینوں اللہ مالک حشر میداؤں کھڑی
اک امتی ہے دوزخ یا کارن اس لئے وصال
خواراں تے غلاماں ہشتی آؤ نہاں کارن لیسال
بارج جنت فرودس دکھاواں مل وچ نیت نیتی
امنت تیری کارن جہاں نعمت رکھی بھاری

السلام علیکم کیا حضرت اس دے تہاں
رب دا حکم ہو یا اس تہاں دس جنت دیاں تہاں
غم و گھیری دور ہو دے یار ہو دے خوش میرا
صلت شہ قرآنے اندر رب قرآن سنائی
سب تھیں موہرے دچہ بہشتاں ایوہ داخل کری
تیرا بھی ایوہ چھو یا راضی تہاں ہوسال
خرشاں لکڑی دے کاسے امت فل بنشید سالی نو
بہت حضرت طاہر رضوانے میر تیار کی کیتی نو
جنب آڈا رہ سقیال حضرت آکھیا خاکی یاری

ہر اک نعمت دسی رب نے دوست اپنے تہاں
دیکھ ہو یا خوش رب دا پیار اسجدہ شکر تہاں

بنت الاقصیٰ ہے حضرت مکی عجیب بناوٹ
نعل یا قوت زمر و سپہ جہل من سجادوٹ

دور کا ت نماز گزار کی پیچھے صفت مخلوق
کیا تارب امام بیار افرودو ہاں جہا ناں
شہد شراب نے شیر دل تھیا پانی اک آندا
سیر ہویتا تھوڑا سا راہیما گھسٹ فوالہ
ایہو دنیا حق تسادے بیشک بہتہ آیا
شہد ہے پیندول دنیا لذت ہر جانے دیوانے
پر جو شیر بچا یا اس تھیں اُمیتی فسق فخور
کیسا قصہ دوبارہ پوہاں سنی آقا ترا پیری
راوی ذکر بیان سنانا مکہ احوال اسرا
ہو غمگین آگبرے شریا ایہ سدرہ دارا ہی

تیراں سرخ سہول یا قوتی صحن جڑا دھول
ملک رہا ہے اُس دے پیچھے پڑھنے پنے دگا
اس تھیں پیچھے چار پیلے سانی آن پھر دندا
پاک نبی نے شیر دل بھر یا پھر یا پھر یا
شاہش شاہش آگھن سارے ملک ان تہا لیا
پانی جام ہے پیندول حضرت امت غزنی طوفانے
جام شراب پیند ہے کردول دچہ فتنے مخور
تھوڑے پاپ قصہ خطایاں کرسی امت تیری
یا حضرت تھوڑے فتنے دسی کہے جسے اسل پیا
ردہ ہو سی حکم رہا ناں آکھیا ملک الہی

سدرہ پہنچ برا قول اترے اس امت فتنے والی
جبرائیل سلامی ہو یا تھہ ہنہ کھسٹرا سوالی

میری منزل تم آیتھیں تیرا نشان اوچیرا
میری تاب طاقت تھیں بالا ادا دے دربارے
تن تہنا کیلا جاوالا دس مبارک جیلا
براک خدمت دچہ درگا ہے چاہے عرض دچانی
آمت اپنی دی کچھ خدمت تھیں خشر کرا دیں
پیل بنا پیل دار کھال ایہ مرضی سیدی
کرد دعا میری من مرضی رب قبول گزارے
ہے قول رحمت کرم کما دیں میرا شان بڑھے گا
جبرائیل آمین سوالی خبر تسال پیل دی

اگے اس تھیں وال برابر جاناں مشکل میرا
اس تھیں اگے اک اگلا آپے پیارے
کیا محمد سرور عالم حسن قول جبرائیل
آکھیا اُس نے ہوڑ فرشتے سنگ ہوسن بلاری
ایہ منظور دی دھردگا ہوں چا منظور کراوین
پل صراط ازل جس دیے گزے امت تیری
ایہ پیغام میراے جاویں اُس سچی سرکارے
ناں دسلطت تیری حضرت رب قبول کرگا
تیری رحمت اگے سرور کی دوسو کس گل دی

متر سراسل فرشتہ حضرت نورانی لایا
درف آگھن جسندول سارے آپ سگرتے چایا

کھڑا سوالی خدمت اندر سن قل میرے میتا
 ذروں پیدا کیتا ہو یا رفعت حاضر کیتا

پیدا جس دل کیتا آپے اللہ حق اتی باری
 بیخ سے رسال و احوال رستہ آتنا سفر نکھایا
 جتنے اندر کمال فرشتہ رفعت بخت مہائے
 غیب آوازہ ظاہر سنیل آیت شریعہ ارانے
 آقرب حبیب محمد و کیمہ رتے بیل نال
 میر پیادہ جوئے کے جلال ادب ادب گزارا
 جوڑے سے محمد آجاس کہ عرش پہلارا
 افس مٹی دی برکت پاروں شان بزرگی کھڑا
 لرزا کا نیار ہیانہ مولے خاک جوئے دی گلی
 کھہ شکرانہ رب سچے دایہ حسنہ کمال سے
 ابہہ سبجہ عرشوں سچے پاسے جوڑ مقابل و صریا
 روئے زیب زیبائش اندر علایہ برتھیں پایا
 حال کیفیت اچھے سو کرے خطاب الہی
 جنت جاہ مقام اس طرف سے سن عرشاں کے
 قل شفاعت و ریں جسدی نظر تیری نگہ پای
 تیری اہمت و ادب عالم کیمہ عجیب نصیب

اصل چاہے ہوسے رکھ پر دے ستریز ارشہاری
 میر پر دے وچہ رکھ مسافت اس مقدار بنایا
 طے کیتا ابہہ رستہ سارا چنچے اس مقام سے
 ایتھوں عرش اٹھایا جلدی کیتے کوچ نکھانے
 قل ارماں ارکان محبت خاص حبیب ربانان
 و دل خیال اندازہ کیتا جوڑا لادہ آدھارا کو
 جہش نکھاد و عرش ربانے تھر تھر کتب اسارا
 موسیٰ طور سینے دے اوپر میر پیادہ شریا
 پیر تیرے ہی مٹی پاروں شان عرش نے پانی
 خاک جوڑے دی دیکھ بکھانے عرشاں بھال نکھانے
 تن سے بارال میر زلفا اصل یا تو قل جڑیا
 کیتی جانب مہر تھرا نظر مال اندر آیا
 عظیم انشان آدھ نشان و اللہ جسدی حد نہ کالی
 عرشاں سے پورے پیغمبر یمن حشر و ہمارے
 کیتی طرحے دو رخ پیدا جو اس دے دل جاسی
 بر تہی قل و کیمہ دے کیمہ میرے یار حبیب

میر تیرا ایسی جاتی رب قدوس رکھ آیا
 جتھوں تک وں میرا سنی لک نہ ہرگز آیا

تیری اہمت کارق مولا فضل کیتا ابہہ بھارا
 اورک اللہ داخل کرسی حنت اندر سارے
 تن تنہا کچھ خوف الہی نہ مل تیرا دھڑکے

سدا نہ کہی دوزخ اندر پانی آدھنہ سارا
 نال شفاعت بخشش پاہن عاصی لوگ نہارے
 حجاب خداوندی وچہ خوف ترزت پوچھا نکھانے

نال آوازہ بکری حبیب آوازہ آیا
 شاعل رب صلوٰۃ دچالے چاہیے صبر کما یا

کہا محمد سرور عالم یا رحمن رحیم الہی
اپنے آواز ابکر دی جسٹا یا رحیم الہی

شکلی غارتے دوست بچا سقا فرزند الہی
تیری ذات مقدس ادھی پاکی قسم صدقوں
احمد رسول ختم نبیال رحمت اور تیرے
ابکر جو شکلی تیرا غارال وا جسم ادھی
اُس دی شکل فرشتہ رہے پس دیکھتا جانی
خطر خوف مشاغل کارن جیسے دیکھتا باری
شہدوں مشاہیروں ٹھنڈا اک قطر وسی پانی
اولیٰ آخر علم تمامی حاصل ہو گئے سارے
قلب قوسیل مقام اور وحدت جانی اُجھاتی پانی
رب نے اکھیا یا دیا راں لہی تحفے بے لہاؤں

دشت خوف وجود دل ٹھکا کہت بلندی الہی
رحمت فضل کی بجیش جان نماز حالات
امت تیری ادھر اور فرمت رحم گنیرے
جان جسم ان جنت اندر دل جان فدائی
سنگھان قد اواز مطابق پاک صدیق پھیلائی
اُٹا اُٹھا دی منزل اندر واحدت ذات عفا کی
جال ادھ آیا نظر نبی دل دشت حمی میانی
ستر ستر اور دوزی پر دے گئے سنگھ بکاسے
اکرم ذات تبارک اگھے سجیہ سیں لگائی
قل کی تحفہ میں لہی آمد غیب آواز ستاؤں

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالصَّلٰوةُ بِالْاَمْرِ
وَالطَّيِّبَاتِ اَكْرَمُ زَاوِي سَجْدہ شکر بجا یا

السلام عیْلک اچھا النبی رب ازل فرمایا
بھروسہ سرور عالم اسلام علیہما سخن اولائے
آنحضرت اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مکان بول سنایا
آکھے خالق سرچھارے ایہ کہات گرامی
میرا قول حدیث تباؤی مکان بھری گواہی
زمین آسمان تیرے فرشتی جو لگی میاں نے
جیا جون سزا کھاراں خاطر تیری سارے
پانی اندر دھتے اس بھیں جانی عالم پاروں
سورج چن ستارے برجی اُس دے در سنوارے

ورحمۃ اللہ علیہم کما تدرحق سیال جنت آیا
و علی اعداء اللہ الصالحین شامل نال رکھئے
واشهد ان محمد بن عبد اللہ رسول اللہ
برہنارے اندر پڑھنا شہد بیٹھ سلائی
امت تیری کارن رب نے شہد وجہ فدائی
روح ظلم جیوان پرندے حجر شجر پر دانے
چھ پرارے دے وجہ شکلی خالق آب کھارے
چھ پاروں دل ٹھاراں سارے روشن چہر سارا
اک لکھ کھیل گنیر در تہی دے تارے

بخت و دخت وجہ محبت چاہتا نکا
دوست یا راجا باں کارن محو قصور سجائے

عاق مخالف بے دیناں لئی سخت عذاب دیا گئے
تیری خاطر یا رحیمیا علیؑ اوسے لئے سارے

پے سجدے فرمایا حضرت بے پرواہ الہی
آمنت عاجز و گنہگاری فضل و بخشش تمامی
ہوئی دعا منظور شہانے جتنا فکر ہیشاویں
دیوان بخش جو ثواب ہو سکے گا روانے جھڑسی
انہاں کارن نار جہنم انت عذاب و دھال سال
نعلی جو اہر موتی میرے پتے بہت آمیناں
جے تیری من مرضی ہووے دس شستاں یا
اللہ تیا چھوٹے نہیں اسدے سدھراے
اسدی کوڑن مولا ساؤل آکھ بیان سنائے
آدھ بھی آکھ حضور مرے دیر علی فضل گمیرے

منگے جو گناہاں ای میرے کوئل مت شاہد گناہی
یا ستار غفار کریم تیری دانت گرامی،
سخت عذاب جہنم والہ اس یقین آپ بچاویں
صدق یقین اعتبار غلاموں جو بھی کلمہ شخصی
کافر مشرک بے دیناں قول و زنج مار جلا سال
چھوڑا میری مل فقیری بیچوں وچر سکیناں
چاندی سوتا تیری خاطر کر دیواں دلداراں
سر سجدے رکھ پاک چھلکے سچے سخن اداے
و ظاہر کلام عقیقہ بہتر یا
جبرائیل سوال آلا یا موسا مل در تیرے

داناں بنیاں جان بھرا لے نیاز الہی
سب کچھ جانے جان بھرا لے نیاز الہی

پھر اڑا آئے دکھ پاویں ایہ اپنے پروری
تیرے کل پراندے کاؤل حاسن گدھ وری
دیں بشارت چاکے آؤسوں کلک سچے لفظاں
بخشش کارن سچا اٹھائے آگے لب بجلنے
نہل شفاعت بخشے حاسن جو تیرے من بھانے
لکھ نصیب آؤ تانے چھلکے سدھ ستارہ نوری
چشمے حوض باغیچے نہراں خود قصورایتھا میں،
آؤ نہاں کارن ویکھو پیارے جنت اسال بھائی
وچہ عذاب نہ جنت قابل تیرے کل حودی

آؤسوں آکھ سناویں جاکے ہوگ دعا منظوری
یا صاحب محبت والے حاصیے مر و حضوری
ایہ خدمت من مرضی تیری اسال قبول آمیناں
بھرو دعا آمنت ہی خاطر منگی نبی ربانے
آٹھیا مولا راضی کر سال چھوٹوں شہر میداں
جہناں کارن کہیں میںوں نیساں بخش قصوری
آٹھ حیدیت چھلکے سرور تک بہت سراپیں
صانع نیکو کار جو بندے یا صاحب فدائی
یکسا تمام آمنت آؤسونا سو راضی خوشنودی

عاشق یا رذالی تیرے کر سن عیش ہماراں
جنت کیسا وقعت آؤ نہاں لئی قول صاحب مختاراں

جنت تیسرے دشمن کارن کیتی پر حیرام
دورخ نار جنم والی رہن ایسے مدام

ماکت فوٹ متوجہ کر کے خوش خروٹ نکا دے
بھیر دوا میں ہنسنے کیا اُمتست لئی دما
کر کر حیلے جتن کر دواں غم دے نہر حلا دے
کر منظور حضور شہانے بخشش مست کن آیا
جنت سارے ریلکے جادواں فوٹ بخشش اسایش
دے نہر کار کا مل او تھے تھی پا پرویاں
خاصاں لئی کچھ خاص کر شے ان انام اکراماں
دیاں کارن دھرا جھانڈا بنی پس ادن ہارا
آہست آکھے فضل رہا نام کرم سچی سکاروں
حکم ہو یا رگاہ اہول و سس مرفی جو تیری نو

پھر دوبارہ دورخ دیول سرور پھرا یا دے
طبعے دورخ کرے ملاحظہ ہو رعذاب تہا
سر تھیں لاد و ستار میارک سرحدے سپر یا دے
آکھے نی چھن سرور رات مسراج خدایا
اک اُمتجا ہے دورخ میرا غصی ہوئی تہا
امروا ہی راز نیازی گلاں آکھن جو یاں
کچھ دسیں کچھ مول نہ دسیں کچھ دسیں بہر عمال
خاصاں دی جو خاص نعمت کھولی نہ دسیں یارا
بلقیسے تخت نے آغا اکھ چکا ہے پاروں
پتیاہ نمازاں چھ ماہ دورخے کارن اُمت میری

سکی پھر دوا سارے سن فوٹ پار اھل سی
ایہ فریفت بھار زیادہ کر سن کیوں ادالی

حضرت موسیٰ کر تا کیا پتے پھراے سارے
پرا حصان اُمتت تے بھارا آکھن عالم سارے
ترتیب دورخے جو ماہ رمضان فی رب سچے فرماے
پتیاہ نمازاں دوا جو درجہ پلے تیرے پایا
آتا درجہ ماہ رمضان کی کتاب خطاب
ترتیبہ گزرا خاصاں شے اندر اٹھ کر سمجھا دیں
لے جاواں انعام خزانہ اُمت فوٹ بخشا دیں
کھ شکرانہ اتے دوکانہ پڑھو اپر اعجازی
تدھر احسان جو میں پر کیتا خواب خیال چرچہ گکا

کر تحقیق گنجائش دوی تیری دوجہ ہر کارے
نوار میں پرتا یا مینوں کال دیدار سارے
پتیاہ نمازاں دن تے راتیں آخر فرض پھراے
پلے قراب اُسے داتینوں جو مولانا فرمایا
چھ ماہ روزے رکھن پاروں جتنا ہوگ قراب
ترتیبہ گزرا دینی دنیاوی حکم احکام سنا دیں
ترتیبہ گزرا نہ دسیں کہھرے گے راز و کادیں
سرحدے دوجہ رکھیا سرور تک پھر کرم نوازی
آکھن لگا مالک سانیال کون اعتبار کرے گا

خیال ایہ گلاں ظہر کرے آکھ ستاواں حاسے
ہو سکدا آکھ شہنہ گزارن بندے اُمتت والے

آکھیا اللہ حق تعالیٰ سن قریب یار پیار سے
بہلول دسین او بکر نزل حال معراج اشارے

مخلص کیتا گیارہ ماہ قریب حق اسلام عتدائی
اُس تعین چکھے ساری اہمیت بھر سی حق گواہی
الحمد للہ الحمد للہ بلاشبہ انجی بانا
جبرائیل او میکائیل اندر چاہر براتے ٹریا
پیشھے وجہ اوڑیک سخن دے سخن عرش منائے
کہ معاف کرناے مصافقہ کھ شکرانہ پر ٹھہرے
کھڑا نام مصطفیٰ اور خاص حبیب غفار ی
چکھے کھڑے نماز گزاران اعلیٰ اوتے اسدے
بشر گرم برابر پائے جال مژدالپس آیا،
بہر رہیا ادہ پائی دھو جید عرشوں پھر مڑیا،

واہ سبحان اللہ ابہر سکتی غارال داسہر ابی
گل تصدی کر لگا تیر کی مشہ نہ کرسی عالی
سر سجدے وجہ رکھ دوبارہ پھر کرے مشکانہ
رخصت نے کئے واپس پرتے کد فرت مدہ مڑیا
بیت الاتقنی پہنچے سرودا گئے مرسل سائے
لکھ مبارک لکھ مبارک پیش سلاہی کرے
جبرائیل موذن غیاں دیئے ازاں پیاری
سارے سدوح ارواح تمام ازل نبی پیارے
سارا صفر میرا جے والا پلاکال وجہ مکایا
کتھڑی لے پائی چلے جس حجرے تعین مڑیا

محمد اسماعیل خدا ہے بہت احسان لکایا
نال وسیلے پیر حلوائی ذکر معراج سنایا

کلمہ طیبہ آخر ویلے پڑھسی قبر مرے گا
یاری حق محمد والی دو جگہ بیڑا تباری
ماہو بیچینال بھائی سارے جو ایمان اقراری
پیر استاد بھی شامل رکھیں حلقے وجہ اماں
صدقہ نبی محمدی سرور روشن قبر بنائیں

جو کوئی ذکر معراج والا پڑھا اعتبار کرے گا
ہوگ شفاعت تیرے اندر پاک نبی یاری
بار خدا یا امنت سرور آئے بخش بھاری
چھند پاک محمدی تلے سارے بخش تمامال
دوست یار اشتا بر بھائی پا دل حجت جاہل

(واقف ہو دی)

حشر میدان میزان نے آتے ہائیں کر کر دوسی
دے چھی او گناہی دل کی او دے سنگ غیاں
دھیاں پتر جم کھڈا تیریں پیش نہ چلیا چارا

وانگ یهودی محکمتائیں دیکھا بھرتا دوسی
گزہ وقت نال برتن ہرگز نال انسان متدلی
مردوں شکل زانی ہو یا ادہ یہود و عیسار

نال قریب زانک قبر دوسے در وانگ قصوے آیا
چاندنی وجہ چٹی مارے مولا کرم کیا

وایں تکیا عورت تائیں بھی صاف بناندی،
راہول پریت گھر دل آبرو اودہ گول خس بناندی

دیکھا ایہ مجھہ پاک نبی دل دور گیا یکبار
ہو مومن جو شبہ گزرتے کہ مسلم اعتقادی
فاست ناجرہ عقائد مت شیطانے ماری
ہر نقصانی کم شیطان عقل نہ وق یاری
جوشکی مردہ کیس نہ لائق مار قطوری
ورد روانے پاک نبی دے ملے نعمت ساری
رحمت سارے عالم سدی جہنم رہی بیابا
مومن رکھیا ان سلامت کرفول نزع احسان
سوق کو خر دایا دیکے کرفول کرم شہان
راغنی ہوئے نبی محمد تک نعمت بھاری

شوق بھی راعا لب ہو یاں ایہ کیتوھی کارا
پڑھ کلمہ ہومن چاند اہمت کیتی یاری نو
تہیں اعتبار ایمان اودے دانہ کلمے نیک یاری
حب پیار چھل اچھل غلام نفس و ساری
نصرت کوتا حاصل مقصد حق سراج حضور
سالم راج ہمیشہ اسدا جوس وادریا
افتد اکبر فات تبارک یار حبیب کہنہ یار
رحمت واکر وڈا سائیاں اندر چل چھان
بہر حشر وکشتی کولوں رکھ سلامت جان
جھنڈے پاک نبی دے تلے امت ہووے گا

محمد اسماعیل قصوری پانی او گنہارا
اس میدانے بھلیں تائیں یاستار اخفتارا

شعراں اندر اکہ ستیا کوشش کر کے پوری
حضرت نبی بخش علوانی رہندے سدا حضور
علی پوری لاثانی مرشد صاحب نور ذری نو
ہمت پاک نبی دے کارن ایہ کتاب بنائی
مائی باب استاد میرے لول دو جگہ شئی دکھاو
اہل سنت اکرام عقیدہ آل اولاد رکھاو
مرشد پاک میراں بنداوی اس دنگ اولادیں
محمد اسماعیل تیرے حق مرشد کم گرایا

قدم مبارک خوش الاعظم صدقہ قریب قریبی
سیک کرم جیابوں ہووے سخن کرے منظور
روح حضور اودہ منظوری نالے میر قصوری
پنجتن پاک اصحاب بدے منظور الہی
کرد و عاصف دے حق مول اکرم گماوے
ایچھے اوکتے ہر جاندر کرم حضور کداون
محبت شرک کفر حق تباہت کلی جاویں
کیتا کرم خداوند بازی ذکر بیسیاں مکایا

ورنہ ایہہ بیان اوچھا تہہ سیر ہار جھال
رہبر کامل مرشد اکمل آیتے قلم سینہ عالی

مطبوعہ دہلی پرنٹنگ پریس گجرات